

Verzamelregeling inkomensafhankelijke regelingen 2020

De Staatssecretaris van Financiën,

~~Handelende wet~~ Wat artikel 47 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen betreft ~~handelende~~ in overeenstemming met de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

Gelet op de artikelen 31, 47 en 49 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen;
Besluit:

Artikel I

De Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste tot en met derde lid worden "terugvordering" en "€ 40" telkens vervangen door "terugvordering of bestuurlijke boete", respectievelijk "€ 20".
2. In het vierde lid wordt "de terugvordering" vervangen door "een of meerdere terugvorderingen of bestuurlijke boetes".
3. In het vijfde lid wordt "de terugvordering" vervangen door "de terugvorderingen en de bestuurlijke boetes waarop het verzoek, bedoeld in het vierde lid, betrekking heeft".
4. Het zesde lid komt te luiden:
6. Indien de Belastingdienst/Toeslagen een betalingsregeling als bedoeld in het vierde lid toestaat die zowel betrekking heeft op een of meerdere terugvorderingen als op een of meerdere bestuurlijke boetes, strekken de betalingen van de belanghebbende eerst ter voldoening van de terugvorderingen alvorens deze strekken ter voldoening van de bestuurlijke boetes.

B. Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid vervalt onder vernummering van het vierde en vijfde lid tot derde en vierde lid.
2. In het vierde lid (nieuw) wordt "tweede, derde en vierde lid" vervangen door "tweede en derde lid".

C. In **artikel 9bis**, tweede lid, wordt "Artikel 9, derde en vierde lid" vervangen door "Artikel 9, derde lid".

D. Artikel 9ter komt te luiden:

Artikel 9ter. Overgangsrecht vermogenstoets herstelactie kindgebonden budget

1. Op verzoek van de belanghebbende blijft artikel 7, derde en vierde lid, van de wet, artikel 2a, eerste lid, van de Wet op de zorgtoeslag of artikel 1, vierde lid, van de Wet op het kindgebonden budget buiten toepassing indien wel aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag, onderscheidenlijk kindgebonden budget, zou bestaan indien ten aanzien van de belanghebbende, zijn partner of een medebewoner bij de berekening van de rendementsgrondslag, bedoeld in artikel 5.3 van de Wet Inkomstenbelasting 2001, geen rekening zou worden gehouden met een nabetaling van kindgebonden budget met betrekking tot de berekeningsjaren 2013 tot en met 2017 door de Belastingdienst/Toeslagen in het kader van de herstelactie kindgebonden budget.
2. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid met betrekking tot een nabetaling die is ontvangen in het kalenderjaar 2019 kan uitsluitend betrekking hebben op de aanspraak over het berekeningsjaar 2020. Een verzoek als bedoeld in het eerste lid met betrekking tot een nabetaling die is ontvangen in het kalenderjaar 2020 kan uitsluitend betrekking hebben op de aanspraak over het berekeningsjaar 2021.

E. Na **artikel 9a** wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 9b. Hardheidsregeling kinderopvangtoeslag

1. Het verzoek, bedoeld in artikel 49, derde lid, van de wet, kan slechts worden toegekend indien:

a. ~~bij een terugvorderingsbeschikking sprake is van specifieke omstandigheden van het geval, met aanwezigheid van aanvullende omstandigheden, die op zichzelf of in samenhang zijn aan te merken als een bijzondere omstandigheden die na een belangenafweging dooromstandigheid, en de nadelige gevolgen van die beschikking, naar het oordeel van de Belastingdienst/Toeslagen reden zijn het verzoek toe kennen na een individuele belangenafweging, onevenredig zijn voor de belanghebbende in verhouding tot de met die beschikking te dienen doelen;~~ of

b. de Belastingdienst/Toeslagen het recht op kinderopvangtoeslag op een lager bedrag heeft vastgesteld dan naar rato van het bedrag aan kosten van kinderopvang als bedoeld in artikel 1.5 van de Wet kinderopvang waarvan de ouder heeft aangetoond dat deze over het berekeningsjaar tijdig zijn betaald aan de kinderopvangorganisatie ~~en de totale kosten van die kinderopvang die de ouder over het berekeningsjaar had moeten betalen aan de kinderopvangorganisatie.~~

2. Van een bijzondere omstandigheid, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is ~~in~~ ieder geval sprake ~~zijn~~ indien:

a. een derde fraudeert zonder medeweten en directe betrokkenheid van de belanghebbende;
b. een derde identiteitsfraude pleegt en op naam en buiten medeweten van de belanghebbende die kinderopvangtoeslag aanvraagt en die toeslag aantoonbaar geheel of gedeeltelijk niet ten gunste van belanghebbende komt; of
c. een door belanghebbende redelijkerwijs niet meer te herstellen geringe formele tekortkoming heeft geleid tot aanzienlijke negatieve gevolgen voor het recht op kinderopvangtoeslag, terwijl aan alle materiële eisen voor de betreffende toeslag is voldaan, tenzij de belanghebbende na herhaalde verzoeken van de Belastingdienst/Toeslagen die geringe formele tekortkoming niet heeft hersteld, terwijl hij daartoe wel in de gelegenheid was.

3. Van een bijzondere omstandigheid, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, is op zichzelf in ieder geval geen sprake indien:

a. de belanghebbende te kwader trouw is;
b. de beschikking tot vaststelling van het bedrag dat wordt teruggevorderd het gevolg is van een afwijking tussen het daadwerkelijk afgenomen aantal uren kinderopvang en het aantal uren kinderopvang op basis waarvan het voorschot kinderopvangtoeslag is berekend in dat berekeningsjaar; of
c. de beschikking tot vaststelling van het bedrag dat wordt teruggevorderd het gevolg is van een afwijking van het daadwerkelijke over het berekeningsjaar vastgestelde toetsingsinkomen voor de toeslagen en het geschatte inkomen op basis waarvan het voorschot is berekend; ~~of~~
~~d. de beschikking tot vaststelling van het bedrag dat wordt teruggevorderd het gevolg is van het overschrijden van een vermogensgrens.~~

4. De Belastingdienst/Toeslagen zal de belanghebbende, indien de omstandigheden daartoe noodzakelijk, de gelegenheid bieden om zijn zienswijze te geven ten aanzien van het voorgenomen besluit op het verzoek, bedoeld in artikel 49, derde lid, van de wet.

5. Indien de belanghebbende een tijdig bezwaar heeft ingediend tegen het besluit van de Belastingdienst/Toeslagen op het verzoek, bedoeld in artikel 49, derde lid, van de wet, zal een onafhankelijke bezwaarschriftenadviescommissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht advies uitbrengen over dit bezwaar.

Artikel II

In de Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 30 december 2015 tot wijziging van enige uitvoeringsregelingen inzake de fiscaliteit, toeslagen en douane alsmede van de Wet op de accijns (Stcrt. 2015, 47716) vervalt artikel III.

Artikel III

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 juli 2020.

Artikel IV

Deze regeling wordt aangehaald als: Verzamelregeling inkomensafhankelijke regelingen 2020.

Met opmerkingen Slaat deze formulering alleen specifiek op de bedoelde situatie van een nihilstelling vanwege het niet volledig voldaan hebben van de kosten van opvang? Of kun je dit lezen als iedere nihilstelling of lagere vaststelling van KOT?

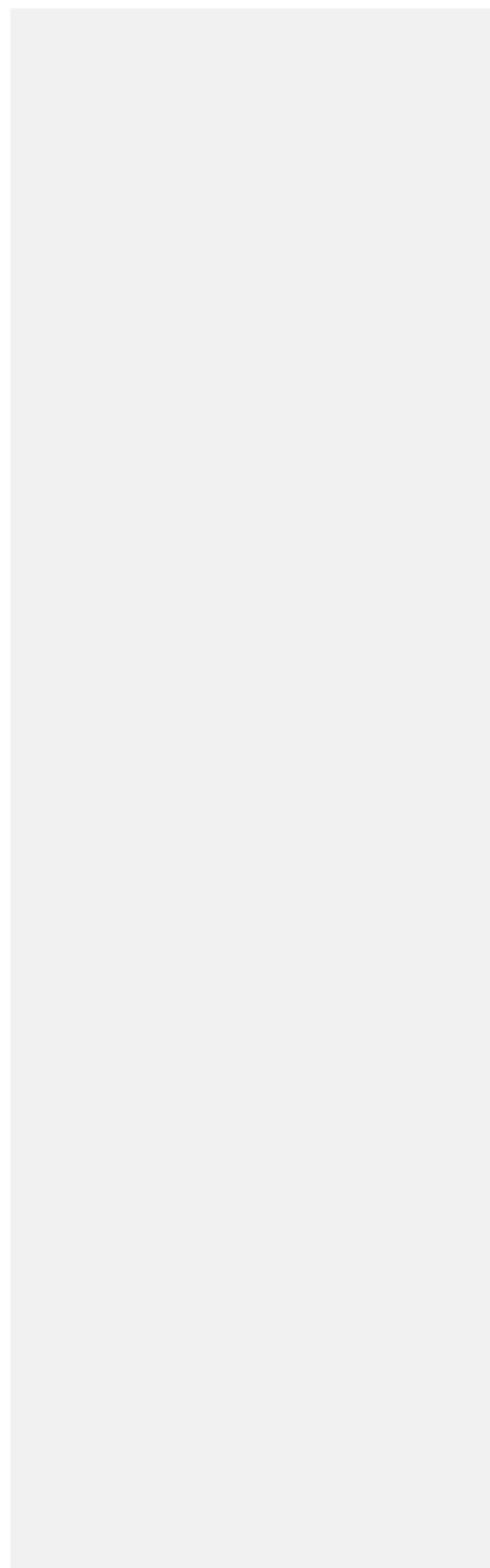
Met opmerkingen Sub b ziet inderdaad op gevallen (uit het verleden) die nihil zijn gesteld vanwege het niet volledig voldoen van de kosten.

Met opmerkingen Dit woordje laten staan, toch?

Met opmerkingen Inderdaad, aangepast.

De Staatssecretaris van Financiën,

Alexandra C. van Huffelen

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding

In navolging van de adviezen¹ van de Adviescommissie uitvoering toeslagen (AUT) zijn in kabinetsreacties² maatregelen aangekondigd om tegemoet te komen aan ouders die door Belastingdienst/Toeslagen institutioneel vooringenomen zijn behandeld dan wel hard zijn geraakt door de werking van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (Awir) bij regelgeving rondom de beoordeling van hun recht op kinderopvangtoeslag, de wijze waarop deze gehandhaafd werd en de uitleg die in uitvoering en rechtspraak aan die regelgeving is gegeven.

De vorig jaar naar aanleiding van de zogenoemde CAF 11-zaak ingestelde AUT concludeert dat bij de uitvoering van de kinderopvangtoeslag veel is misgegaan.³ Bij de CAF 11-zaak en aanverwante zaken heeft de uitvoering van de kinderopvangtoeslag als gevolg van institutionele vooringenomenheid tot schrijnende situaties geleid. Daarnaast zijn er grote aantallen huishoudens in ernstige en soms blijvende financiële problemen gebracht door de werking van de regelgeving rondom de kinderopvangtoeslag, de wijze waarop deze gehandhaafd werd en de uitleg die in uitvoering en rechtspraak aan die regelgeving is gegeven. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) heeft met de uitspraken van 23 oktober 2019⁴ aan dit, ook door eerdere jurisprudentie ondersteunde, 'alles-of-niets'-karakter een einde gemaakt. Het kabinet streeft ernaar om tot een oplossing te komen voor de getroffen ouders in het besef dat een financiële tegemoetkoming het ervaren onrecht nooit volledig kan wegnemen.

Deze verzamelregeling ziet in de eerste plaats op twee maatregelen die zijn aangekondigd in de kabinetsreacties kabinetsreactie op de adviezen het eindadvies van de AUT. Ten eerste worden in deze verzamelregeling nadere regels gesteld aan de in de Wet hardheidsaanpassing Awir opgenomen geregelde hardheidsregeling kinderopvangtoeslag. Ten tweede vervalt met deze verzamelregeling het zogenoemde opzet/grove schuld criterium bij de terugvordering. Daarnaast wordt met deze verzamelregeling de Uitvoeringsregeling (UR) Awir op twee punten gewijzigd. De termijn voor het indienen van een verzoek voor een vermogenstoetsuitzondering wordt verruimd en er wordt een nieuwe vermogenstoetsuitzondering geïntroduceerd voor kindgebonden budget herstelbetalingen.

Daarnaast wordt met deze verzamelregeling de Uitvoeringsregeling Awir op twee punten gewijzigd:

- verruimen termijn indiening verzoek vermogenstoetsuitzondering; en
- introduceer vermogenstoetsuitzondering voor kindgebonden budget herstelbetalingen.

2. Hardheidsregeling kinderopvangtoeslag

De Wet hardheidsaanpassing Awir voegt een hardheidsregeling toe aan de Awir. Zoals aangekondigd in die wet worden bij ministeriële regeling nadere regels gesteld ten behoeve van de uitvoering van deze hardheidsregeling. De in deze verzamelregeling opgenomen nadere regels zijn gebaseerd op de door de AUT in het haar eindadvies Omzien in verwondering 2³ van de door de AUT geschetste hardheidsregeling, die beoogt recht te doen aan de uitspraken van 23 oktober 2019.⁶

¹ Interim-advies Omzien in verwondering van 14 november 2019 (bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 546) en Eindadvies Omzien in verwondering 2 van 12 maart 2020 (bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 608).

² Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 538 en Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 613.

³ Eindadvies Omzien in verwondering 2 van 12 maart 2020 van de Adviescommissie uitvoering toeslagen (bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 608).

⁴ ABRvS 23 oktober 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3535 en ECLI:NL:RVS:2019:3536.

⁵ Eindadvies Omzien in verwondering 2 van 12 maart 2020 (bijlage bij Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 608).

⁶ De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van state 23 oktober 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3535 en ECLI:NL:RVS:2019:3536.

Een groot aantal ouders zijn in ernstige en blijvende financiële problemen gebracht door de werking van de regelgeving rondom de kinderopvangtoeslag. Met name het alles-of-niets-karakter heeft geleid tot disproportionele beslissingen, waarbij alle voorschotten voor de kinderopvangtoeslag van een desbetreffend jaar werden teruggevorderd wanneer ouders niet konden aantonen dat ze alle kosten hadden voldaan. Ook kon er sprake zijn van bijzondere omstandigheden, waardoor ouders zijn geconfronteerd met een disproportionele terugvordering.

Op advies van de AUT wordt de herzieningsmogelijkheid in de toeslagenregelgeving verruimd naar onherroepelijk geworden beschikkingen (tot vaststelling of tot terugvordering), zodat disproportionele beslissingen uit het verleden herzien kunnen worden. De verruiming van deze herzieningsmogelijkheid is echter beperkt tot beslissingen van (globaal gezegd) vijf jaar terug. Deze herzieningsmogelijkheid is, vooruitlopend op wetgeving, verder uitgewerkt in het Verzamelbesluit Toeslagen.

De AUT ziet geen andere verdergaande mogelijkheden om binnen de bestaande regelgeving voor het verleden herstel te bieden. Zij constateert ook dat dit bovenmatig hard kan zijn voor ouders die in een verder verleden dan de afgelopen vijf jaar met vergelijkbare disproportionele beslissingen zijn geconfronteerd. Voor deze gevallen adviseert de AUT een hardheidsregeling.

De hardheidsregeling ziet op de meestzeer schrijnende gevallen waarin de toepassing van de Awirregelgeving bij de uitvoering van de kinderopvangtoeslagregeling kinderopvangtoeslag in het verleden heeft geleid tot onbillijkheden van overwegende aard, welke onbillijkheden zodanig zijn dat het overduidelijk onredelijk is deze voor rekening van de belanghebbende te laten en waarin het aangewezen is om – ondanks het verstrijken van de vijfjaarstermijn voor herziening in het voordeel van de belanghebbende van een onherroepelijk geworden beschikking (tot vaststelling of tot terugvordering) omtrent kinderopvangtoeslag – een tegemoetkoming hardheidstegemoetkoming te bieden.

3. Vervallen van het opzet/grove schuld criterium voor terugvorderingen

In reactie op het eindadvies *Omzien in verwondering 2* van de AUT heeft het kabinet besloten om de voorwaarde te laten vervallen dat er geen sprake mag zijn van 'opzet/grove schuld' (OGS) niet langer een belemmering te laten zijn bij het toekennen van een persoonlijke betalingsregeling bij terugvorderingen.⁷ De gedachte was achter het OGS-criterium bij de invordering was destijds dat toeslaggerechtigden die frauderen, misbruik maken of grof onachtzaam handelen van toeslagen of ernstig tekortschieten in het nakomen van hun verplichtingen ten aanzien van hun tegemoetkoming in geval geen gebruik kunnen maken van invordering geen recht hebben op een persoonlijke betalingsregeling op basis van betalingscapaciteit en vermogen. Het kabinet is echter van mening dat het OGS-criterium disproportionele gevolgen heeft gehad voor toeslaggerechtigden met een terugvorderingsbeschikking. Dit betekent dat Toeslaggerechtigden die tegen het OGS-criterium aanlopen, zijn genooddaakt om binnen 24 maanden hun terugvordering (standaardregeling) in zijn geheel terug te betalen. Een dergelijke standaardregeling heeft tot gevolg dat lage inkomens met hoge terugvorderingen in de knel en onder het bestaansminimum terecht kunnen komen. Daarom heeft het kabinet besloten dat toekomstige verzoeken om een persoonlijke betalingsregeling voor de terugvordering bij terugvorderingen niet meer getoetst worden afgewezen kunnen worden vanwege het OGS-criterium. Het nieuwe beleid houdt in dat iedereen met een toeslagnschuld in beginsel recht heeft op een persoonlijke betalingsregeling op OGS. Misbruik of basis van betalingscapaciteit van twee jaar, gevolgd door het afzien van inning van de restschuld. Evidente gevallen van misbruik en oneigenlijk gebruik van toeslagen worden voortaan in beginsel uitsluitend aangepakt door het opleggen van een (vergrijp)boete of strafrechtelijke vervolging.

Daarnaast heeft het kabinet besloten om ook de gevallen uit het verleden die door het OGS-criterium geen gebruik hebben kunnen maken van een persoonlijke betalingsregeling ervoor de openstaande toeslagnschulden per 1 juli 2020 een openstaande schuld hebben staan de

Met opmerkingen Enkel mbt KOT, toch? Verzamelbesluit past herziening alleen aan voor KOT.

Met opmerkingen Aangegeven dat de verruiming alleen ziet op kinderopvangtoeslag beschikkingen.

⁷ Kamerstukken II 2019/20, 31066, nr. 613, p. 15 en 16.

gelegenheid te geven gebruik te maken van een-, waarvoor door toepassing van het OGS-criterium geen persoonlijke betalingsregeling was getroffen, alsnog een persoonlijke betalingsregeling van twee jaar, te rekenen vanaf 1 juli 2020, toe te staan, gevolgd door het buitende toezegging om af te zien van verdere invordering stellen van de restschuld waarbij nog wel gedurende drie jaar wordt verrekend met eenmalige teruggaven inkomstenbelasting en nabetalings toeslagen.

4. Verruimen termijn indiening verzoek vermogenstoets uitzondering

Een vermogenstoets bepaalt de aanspraak op huurtoeslag, zorgtoeslag en kindgebonden budget. In de Uitvoeringsregeling UR Awir staan enkele bijzonder vermogen (bezittingen en eenmalige uitkeringen) opgesomd die op verzoek van belanghebbende niet meegerekend worden met de vermogenstoets. In het kader van verbeteringen in het toeslagenstelsel en het bevorderen van dienstverlening vanuit de Belastingdienst/Toeslagen komt de bestaande termijn voor het indienen van een verzoek om een uitzondering op de vermogenstoets voor de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget te vervallen. De bestaande termijn loopt af op het moment dat de tegemoetkoming over het desbetreffende berekeningsjaar onherroepelijk is geworden. In de praktijk van de afgelopen jaren is gebleken dat deze termijn te kort was, omdat belanghebbenden vaak pas na verloop van langere tijd op de hoogte raakten van het feit dat zij een verzoek hadden kunnen indienen.

Het vervallen van de bestaande termijn geeft belanghebbenden voortaan meer tijd om een verzoek in te dienen voor een uitzondering op de vermogenstoets aan te vragen, namelijk. Een herziening van de tegemoetkoming naar aanleiding van een dergelijk verzoek is voortaan mogelijk tot vijf jaar na de laatste dag van het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft.

5. Vermogenstoets uitzondering kindgebonden budget herstelbetalingen

Het recht op (betaling van) kindgebonden budget kan tussentijds komen te vervallen door het overschrijden van de inkomens- en/of de vermogensgrens. Als later opnieuw recht ontstaat op kindgebonden budget, dan moet deze toeslag volgens de Wet op het kindgebonden budget automatisch herstarten. Eind 2018 kwam de Belastingdienst/Toeslagen erachter dat het Toeslagen Verstrekkings Systeem niet is ingericht om automatisch kindgebonden budget op te starten/herstarten voor ouders die recht hebben op kinderbijslag en reeds een andere toeslag hebben lopen.

Belanghebbenden die in de periode 2013 tot en met 2017 ten onrechte geen kindgebonden budget hebben ontvangen hebben, krijgen in 2019 of 2020 een eenmalige nabetaling ontvangen.⁸ Naar aanleiding van een verzoek van de Eerste Kamer is besloten deze nabetalings tijdelijk uit te zonderen van de vermogenstoetsen van de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget.⁹ Met deze tijdelijke uitzondering wordt op verzoek van belanghebbende een eenmalige nabetaling in 2019 buiten beschouwing gelaten bij de vermogenstoets bij de berekening en toekenning van de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget over 2020. Voor een eenmalige nabetaling in 2020 over die geldt dit voor de berekening en toekenning over 2021.

Artikelsgewijs

Artikel I, onderdeel A (artikel 7 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Het vervallen van het thans geldende zesde lid van artikel 7 UR Awir bewerkstelligt dat de in dat artikel opgenomen betalingsregelingen ook toegepast kunnen worden op een terugvordering als bedoeld in het eerste lid van dat artikel als het ontstaan van die terugvordering te wijten is aan opzet of grove schuld van de belanghebbende of diens partner. Het gaat hierbij zowel om de zogenoemde standaardbetalingsregeling als bedoeld in de eerste drie leden van dat artikel,

⁸ PM Kamerstuknummer.

⁹ Brief van de Eerste Kamercommissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 oktober 2019 met kenmerk 165640.01u.

Met opmerkingen Ik heb hier eerder een alternatieve tekst voor opgesteld. Zoals het nu staat klopt het gewoon niet.... Zij mijn eerder tekstsuggesties.

Met opmerkingen De eerdere tekstsuggestie overgenomen.

Met opmerkingen

waarvoor dit in de praktijk overigens al mogelijk was, als om de zogenoemde persoonlijke betalingsregeling als bedoeld in het vierde lid van dat artikel, die gebaseerd is op de betalingscapaciteit en het vermogen van de toeslagnschuldenaar en diens partner. Doordat de kwalificatie opzet of grove schuld door onderhavige wijziging de toegang tot de persoonlijke betalingsregeling niet langer verhindert, komen ook belanghebbenden toeslagnschuldenaren voor deze betalingsregeling in aanmerking die ten tijde van de inwerkingtreding van onderhavige wijziging (1 juli 2020) een openstaande terugvordering hebben waarbij de kwalificatie opzet of grove schuld aan de orde is. Aanpassingen in het eerste tot en met vierde lid van artikel 7 UR Awir maken het voorts mogelijk om de standaardbetalingsregeling en de persoonlijke betalingsregeling toe te passen op bestuurlijke boetes. Het minimale maandelijkse bedrag van de standaardbetalingsregeling wordt verlaagd van € 40 naar € 20 en wordt daarmee in lijn gebracht met artikel 79.7 van de Leidraad Invordering 2008¹⁰ en met de huidige praktijk. De terugvordering en de bestuurlijke boete zijn opgenomen in aparte beschikkingen. De standaardbetalingsregeling geldt voor iedere afzonderlijke beschikking. Indien zowel sprake is van een terugvordering als van een bestuurlijke boete, bedraagt de standaardbetalingsregeling minimaal € 40 per maand (~~2x~~tweemaal € 20). De persoonlijke betalingsregeling geldt voor het gezamenlijke bedrag van de terugvorderingen terugvordering(en) en de bestuurlijke boetes boete(s) waarvoor een persoonlijke betalingsregeling is aangevraagd. Dit is tot uitdrukking gebracht in het vierde lid van artikel 7 UR Awir. De wijziging in het vijfde lid van artikel 7 UR Awir hangt samen met de aanpassing van het vierde lid van dat artikel. In het nieuwe zesde lid van artikel 7 UR Awir is geregeld dat betalingen van belanghebbenden op grond van een persoonlijke betalingsregeling die betrekking hebben op zowel een of meerdere terugvorderingen als op een of meerdere bestuurlijke boetes, eerst afgeboekt worden op de terugvorderingen. Pas als de terugvorderingen in zijn geheel zijn voldaan, strekken de betalingen ter voldoening van de bestuurlijke boetes. Het aanbrengen van een volgorde van voldoening is van belang omdat de Belastingdienst/Toeslagen na afloop van de termijn van de persoonlijke betalingsregeling ander beleid kan hanteren ten aanzien van nog openstaande terugvorderingen alsdan ten aanzien van nog openstaande bestuurlijke boetes.

Artikel I, onderdeel B (artikel 9 van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Met de wijziging van artikel 9 UR Awir vervalt de thans in het derde lid van dat artikel geregelde termijn waarbinnen de belanghebbende een verzoek kan indienen bij de Belastingdienst/Toeslagen om de in het eerste lid van dat artikel genoemde bezittingen en eenmalige uitkeringen buiten beschouwing te laten bij de toepassing van de vermogenstoetsen voor de huurotoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget. Op grond van deze termijn moet het verzoek worden ingediend voordat de toekenningsbeschikking over het betreffende berekeningsjaar onherroepelijk vaststaat. Als er geen bezwaar wordt ingediend, is dat het geval na verloop van 6~~zes~~ weken na de dag van de dagtekening van de betreffende beschikking. In de praktijk van de afgelopen jaren is gebleken dat deze termijn te kort was omdat belanghebbenden vaak pas na verloopafloop van langere tijd deze termijn op de hoogte raakten van het feit dat zij een verzoek hadden kunnen indienen. Door het vervallen van het derde lid van artikel 9 UR Awir en de daarin voorgeschreven termijn waarbinnen het verzoek moet worden ingediend, wordt de vijfjaarstermijn van artikel 5a UR Awir voor het doen van een herzieningsverzoek van toepassing in deze gevallen. De in onderdeel d van dat artikel opgenomen uitsluitingsgrond is namelijk niet langer van toepassing. Het gevolg hiervan is dat herziening naar aanleiding van een verzoek van de belanghebbende mogelijk is tot het moment dat vijf jaren zijn verstreken na de laatste dag van het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft.

Artikel I, onderdeel C (artikel 9bis van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Met de wijziging van artikel 9bis UR Awir is de thans in artikel 9, derde lid, UR AWIRAwir geregelde termijn, die thans van overeenkomstige toepassing is verklaard op het verzoek, bedoeld in artikel 9bis, eerste lid, UR AWIRAwir, niet langer van toepassing. Thans kan een belanghebbende binnen

¹⁰ Bijlage bij het Besluit van de Staatssecretaris van Financiën van 12 juni 2008, nr. CPP2008/1137M (Stcrt. 2008, 122).

Met opmerkingen Als er ander beleid wordt (ipv kan) gehanteerd, dan graag hier dat andere beleid opnemen! Nu is wel geregeld dat zowel terugvordering als boete in aanmerking komt voor betalingsregeling enen duidelijk wordt gesteld dat voor boetes een ander beleid wordt gevoerd maar onduidelijk is wat dat beleid is. Bovendien is eerder in de toelichting een soort definitie van persoonlijke betalingsregeling opgenomen: 'Het nieuwe beleid houdt in dat iedereen met een toeslagnschuld in beginsel recht heeft op een persoonlijke betalingsregeling op basis van betalingscapaciteit van twee jaar, gevolgd door het afzien van inning van de restschuld'. Hierin staat dat na 2 jaar afgezien wordt van restschuld. Maar geldt dat nu wel of niet voor boetes? En wat betekent in beginsel in dit verband?

Met opmerkingen Goed punt. Dit moet verduidelijkt wordt worden. Bovendien moet duidelijk zijn wat we in deze regeling regelen en wat in de Leidraad invordering geregeld wordt. De discussie over het beleid ten aanzien van boetes loopt nog. Zodra die discussie tot een eind gekomen is, zullen we de toelichting en eventueel de regelgeving daar op een goede manier op aanpassen.

Met opmerkingen Dus nu is niet langer de dagtekening van de definitieve beschikking leidend voor de te hanteren termijn voor een aanvraag voor herziening, maar de laatste dag van het berekeningsjaar? Wat als de definitieve beschikking pas 5 jaar na afloop van het berekeningsjaar wordt afgegeven (of komt dat niet voor)?

Met opmerkingen Terechte opmerking. Deze tekst was wat kort door de bocht. Ik heb dit verbeterd in de nieuwe versie, waarbij ook aandacht is voor de situatie waarin de definitieve toekenning later is dan 4 jaar na het einde van het berekeningsjaar.

de in genoemd derde lid opgenomen termijn een verzoek indienen bij de Belastingdienst/Toeslagen om de in artikel 9bis, eerste lid, UR Awir genoemde eenmalige letselschade-uitkering buiten beschouwing te laten bij de toepassing van de vermogenstoetsen voor de zorgtoeslag en het kindgebonden budget. Op grond van de in genoemd derde lid opgenomen termijn moet het verzoek worden ingediend voordat de toekenningsbeschikking over het betreffende berekeningsjaar onherroepelijk vaststaat. Als er geen bezwaar wordt ingediend, is dat het geval na verloop van 6zes weken na de dag van de dagtekening van de betreffende beschikking. Door het vervallen van de in genoemd derde lid voorgeschreven termijn waarbinnen het verzoek moet worden ingediend, wordt de vijfjaarstermijn van artikel 5a UR Awir voor het doen van een herzieningsverzoek van toepassing in deze gevallen. De in onderdeel d van dat artikel opgenomen uitsluitingsgrond is namelijk niet langer van toepassing. Het gevolg hiervan is dat herziening naar aanleiding van een verzoek van de belanghebbende mogelijk is tot het moment dat vijf jaren zijn verstreken na de laatste dag van het berekeningsjaar waarop het verzoek betrekking heeft.

Artikel I, onderdeel D (artikel 9ter van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Met het vervangen van het thans in artikel 9ter UR Awir opgenomen overgangsrecht, dat zijn belang verloren heeft, treedt een nieuwe overgangsmaatregel in werking op basis waarvan een door de belanghebbende ontvangen eenmalige nabetaling van kindgebonden budget buiten beschouwing kan blijven bij de toepassing van de vermogenstoetsen voor de huurtoeslag, de zorgtoeslag en het kindgebonden budget. Het betreft nabetalingen van kindgebonden budget door de Belastingdienst/Toeslagen in het kader van de zogenaamde 'herstelactie kindgebonden budget' met betrekking tot de berekeningsjaren 2013 tot en met 2017. Via deze herstelactie ontvangen de ouders aan wie in deze jaren ambtshalve kindgebonden budget toegekend had moeten worden, hetgeen ten onrechte niet is gebeurd, alsnog een nabetaling kindgebonden budget van de Belastingdienst/Toeslagen. Naar aanleiding van een verzoek van de Eerste Kamer¹¹ is besloten voor deze nabetalingen een tijdelijke uitzondering te regelen voor wat betreft de gevolgen die zede nabetalingen kunnen hebben voor het in aanmerking te nemen vermogen van de betreffende ouders voor de vermogenstoetsen van de inkomensafhankelijke regelingen.¹² De nabetalingen worden in de tijd verspreid over 2019 en 2020 uitgevoerd. In het tweede lid van artikel 9ter UR Awir is geregeld dat nabetalingen die zijn gedaan in 2019 op verzoek van de ouder uitgezonderd kunnen worden voor de vermogenstoets over het berekeningsjaar 2020. Nabetalingen die zijn of worden gedaan in 2020 kunnen op verzoek worden uitgezonderd voor de vermogenstoets over het berekeningsjaar 2021.

Artikel I, onderdeel E (artikel 9b van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen)

Het nieuwe artikel 9b UR Awir stelt nadere regels ten behoeve van de uitvoering van de in het eerste tot en met achtste lid van artikel 49 UR Awir opgenomen hardheidsregeling kinderopvangtoeslag. Artikel 49 Awir bevat de wettelijke basis om het mogelijk te maken een hardheidstegemoetkoming toe te kennen in voor gevallen waarin toepassing van de Awir of de daarop berustende bepalingen of de Wet kinderopvang bij de uitvoering van de kinderopvangtoeslag, bedoeld in de Wet kinderopvang, heeft geleid tot bepaalde onbillijkheden van overwegende aard die voortkomen uit de oerbiediging van beperkingen die voortvloeien uit de hardheid van de voor 23 oktober 2019 bestaande toepassing van het wettelijke systeem, welke onbillijkheden zodanig zijn dat het overduidelijk onredelijk is deze voor rekening van belanghebbenden te laten. Het gaat bij deze regeling niet om een regeling met algemene criteria en voorwaarden die nauwkeurig omschrijven wie wel en wie niet in aanmerking komt, maar om het regelen van een bevoegdheid om op basis van bepaalde kenmerken en algemene elementen aan belanghebbenden een hardheidstegemoetkoming toe te kennen in het licht van de

¹¹ Brief van de Eerste Kamercommissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 23 oktober 2019 met kenmerk 165640.01u.

¹² **PM** verwijzing naar nog te versturen reactiebrief van stas SZW, mede namens stas FIN. Brief zou hier moeten verschijnen: https://www.eerstekamer.nl/wetsvoorstel/35010_verhoging_van_de

Met opmerkingen		Art 49 AWIR of art 49 UR AWIR?
Met opmerkingen		Goed gezien, Awir. Heb ik aangepast in nieuwe versie.
Met opmerkingen		Deze zin is heel lastig te volgen.
Met opmerkingen		Inderdaad, ik heb de zin aangepast waardoor deze enerzijds beter te volgen en anderzijds wel aansluit bij de memorie van toelichting van de Wet hardheidsregeling Awir.

omstandigheden van het concrete geval, een hardheidstegemoetkoming toe te kennen. De hardheidstegemoetkoming betreft de nadelige gevolgen van de beschikking (tot vaststelling of tot terugvordering) voor de belanghebbende voor zover die onevenredig zijn in verhouding tot de met die beschikking te dienen doelen. De eerste drie leden van artikel 9b UR Awir geven nadere invulling aan de situaties waarin belanghebbenden, mits voldaan wordt aan de voorwaarden van artikel 49 Awir, in aanmerking kunnen komen voor een hardheidstegemoetkoming. Daarbij zij opgemerkt dat bij toepassing van de hardheidsregeling steeds de bijzondere hardheid van de omstandigheden van het geval de doorslag zal moeten geven. In het eerste lid worden twee (limitatieve) hoofdsituaties onderscheiden waarin de Belastingdienst/Toeslagen het verzoek om de hardheidstegemoetkoming, bedoeld in artikel 49, derde lid, Awir kan toekennen en dat ook zal doen als tevens aan de (overige) voorwaarden van artikel 49 Awir voldaan wordt.

De eerste situatie waarin de Belastingdienst/Toeslagen een verzoek om een hardheidstegemoetkoming, bedoeld in artikel 49, derde lid, Awir kan toekennen is indien sprake is van specifieke omstandigheden waarbij een terugvorderingsbeschikking kinderopvangtoeslag sprake is van een bijzondere omstandigheid, en de nadelige gevolgen van die beschikking, naar het geval, met aanwezigheidsoordeel van aanvullende omstandigheden, die op zichzelf of in samenhang zijn aan te merken als bijzondere omstandigheden die na een belangenafweging door de Belastingdienst/Toeslagen reden zijn het verzoek toe te kennen. In de belangenafweging om te bepalen of de bijzondere omstandigheden reden zijn het verzoek toe te kennen, moet de Belastingdienst/Toeslagen toetsen of de nadelige gevolgen van de beschikking, bedoeld in artikel 49, derde lid, eerste zin, Awir na een individuele belangenafweging, onevenredig zijn voor de belanghebbende in verhouding tot de met die beschikking te dienen doelen. De vaststelling dat sprake is van een bijzondere omstandigheid is dus op zichzelf onvoldoende om te concluderen dat een hardheidstegemoetkoming aan de orde is. In het tweede lid van artikel 7b9b van de UR Awir staat een niet-limitatieve opsomming van omstandigheden die worden beschouwd als een bijzondere omstandigheid. Van een bijzondere omstandigheid is in ieder geval sprake indien een derde – bijvoorbeeld een kinderopvangorganisatie – fraudeert zonder medeweten en directe betrokkenheid van de belanghebbende. Ook is sprake van een bijzondere omstandigheid als een derde identiteitsfraude pleegt en op naam en huilt medeweten van de belanghebbende die kinderopvangtoeslag aanvraagt en die kinderopvangtoeslag aantoonbaar geheel of gedeeltelijk niet ten gunste van belanghebbende komt. Tot slot is in deze opsomming de omstandigheid als bijzondere omstandigheid aangemerkt waarin een door belanghebbende redelijkerwijs niet meer te herstellen geringe formele tekortkoming heeft geleid tot aanzienlijke negatieve gevolgen voor het recht op kinderopvangtoeslag, terwijl aan alle materiële eisen voor de betreffende toeslag is voldaan, tenzij de belanghebbende na herhaalde verzoeken van de Belastingdienst/Toeslagen die geringe formele tekortkoming niet heeft hersteld, terwijl hij daartoe wel in de gelegenheid was. Van een Hoewel een handtekening een belangrijk element kan vormen van een schriftelijke overeenkomst, wordt in dit kader het ontbreken van een handtekening in een contract, in lijn met het Verzamelbesluit Toeslagen, aangemerkt als een (relatief) geringe formele tekortkoming is bijvoorbeeld sprake als een, vanwege de grote financiële gevolgen die het ontbreken van de handtekening in een contract ontbreken kan hebben gehad. In het derde lid van artikel 7b9b van de UR Awir staat een niet-limitatieve opsomming van omstandigheden die niet worden beschouwd als een bijzondere omstandigheid. Van een bijzondere omstandigheid is op zichzelf in ieder geval geen sprake indien de belanghebbende te kwader trouw is, indien de beschikking tot vaststelling van het bedrag dat wordt teruggevorderd het gevolg is van een afwijking van het daadwerkelijke over het berekeningsjaar vastgestelde toetsingsinkomen voor de toeslagen en het geschatte inkomen op basis waarvan het voorschot is berekend, of indien de beschikking tot vaststelling van het bedrag dat wordt teruggevorderd het gevolg is van het overschrijden van een vermogensgrens. Overigens leidt ook de financiële situatie of, Met de woorden "op zichzelf" wordt aangegeven dat ondanks dat zich een omstandigheid voordoet die aangemerkt is als geen bijzondere omstandigheid, aanvullende omstandigheden op zichzelf of in samenhang bezien ertoe

Met opmerkingen [] Hier nog bij vermelden dat deze afweging als "relatief gering" voortkomt uit feit dat wel aan alle materiële eisen is voldaan. Anders klinkt een belangrijk element van een overeenkomst afdoen als relatief geringe tekortkoming tegenstrijdig.

Met opmerkingen [] Aangepast.

Met opmerkingen [] Ondanks uitleg verderop vraag ik me toch af of "te kwader trouw" in enige situatie tot een bijzondere omstandigheid kan leiden.

Met opmerkingen [] Ik kan het ook niet zo 1-2-3 bedenken. Met 'op zichzelf' sluit ik wel aan bij de paragraaf in het Verzamelbesluit Toeslagen die onder de voorbeelden van 'geen bijzondere omstandigheden' staat.

kunnen leiden dat, afhankelijk van de specifieke omstandigheden van het geval, toch sprake kan zijn van een bijzondere omstandigheid. Ook kan sprake zijn van een omstandigheid die wel is aan te merken als een bijzondere omstandigheid, maar die toch reden geeft om te oordelen dat de nadelige gevolgen van terugvorderingsbeschikking niet of niet geheel in strijd zijn met de met die beschikking te dienen doelen. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn als er sprake is van vanwege een aanvullende omstandigheid. Een voorbeeld hiervan is een samenloop van de omstandigheid, genoemd in het tweede lid, onderdeel b, van artikel 9b UR AWIR en de omstandigheid, genoemd in het derde lid, onderdeel b, van dat artikel. Overigens leidt de financiële situatie of leiden de financiële problemen van de belanghebbende die terugbetaling van toeslagen verhinderen, in het algemeen niet tot matiging van de terugvordering- en daarmee ook niet tot het toekennen van een hardheidstegemoetkoming. Voor deze situatie bestaat de mogelijkheid van een betalingsregeling. Aangezien de belanghebbende een verzoek doet voor een tegemoetkoming, is het uitgangspunt dat de belanghebbende de bijzondere omstandigheden op basis waarvan een tegemoetkoming aan de orde is, moet aandragenstellen en bewijzen.

De tweede situatie waarin de Belastingdienst/Toeslagen een verzoek om de hardheidstegemoetkoming, bedoeld in artikel 49, derde lid, Awir, kan toekennen, is de situatie waarin de Belastingdienst/Toeslagen het recht op kinderopvangtoeslag op een lager bedrag heeft vastgesteld dan naar rato van het bedrag aan kosten van kinderopvang waarvan de ouder heeft aangetoond dat deze over het berekeningsjaar tijdig zijn betaald aan de kinderopvangorganisatie en de totale kosten van kinderopvang die de ouder over het berekeningsjaar had moeten betalen aan de kinderopvangorganisatie.

[@BD, in het verzamelbesluit Toeslagen staat wat wij in het vierde lid regelen alleen bij de bijzondere omstandigheden en niet bij de onvolledige eigen bijdrage. Ik neem echter aan dat ook bij onvolledige bijdrage hetgeen geldt wat wij in het vierde lid regelen. Eens?]. In het vierde lid van artikel 9b UR Awir is geregeld dat de Belastingdienst/Toeslagen de belanghebbende, indien de omstandigheden daartoe noodzakelijk, de gelegenheid zal bieden om zijn zienswijze te geven ten aanzien van het voorgenomen besluit op het verzoek voor de hardheidstegemoetkoming. Een voorbeeld [:@BD, dit verzin ik zelf, misschien hadden jullie iets anders, of wellicht aanvullende voorbeelden, in gedachten?]. Een voorbeeld van een dergelijke situatie is als de Belastingdienst/Toeslagen de hoogte van de hardheidstegemoetkoming op andere gegevens baseert dan op basis van de gegevens die door de belanghebbende zijn aangeleverd.

In het vijfde lid van artikel 9b UR Awir is geregeld dat indien de belanghebbende een tijdig bezwaar heeft ingediend tegen het besluit van de Belastingdienst/Toeslagen op het verzoek om een hardheidstegemoetkoming, een onafhankelijke bezwaarschriftenadviescommissie advies zal uitbrengen over dit bezwaar. In de regel zal de Belastingdienst/Toeslagen dit advies volgen bij het nemen van de beslissing op het bezwaar. Indien de Belastingdienst/Toeslagen beslist af te wijken van dit advies, wordt in die beslissing, conform artikel 7:13, zevende lid, van de Algemene wet bestuursrecht, de reden voor die afwijking vermeld en wordt het advies met de beslissing meegezonden.

Artikel II (artikel III van de Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 30 december 2015 tot wijziging van enige uitvoeringsregelingen inzake de fiscaliteit, toeslagen en douane alsmede van de Wet op de accijns (Stcrt. 2015, 47716))

Artikel III van de Regeling van de Staatssecretaris van Financiën van 30 december 2015 tot wijziging van enige uitvoeringsregelingen inzake de fiscaliteit, toeslagen en douane alsmede van de Wet op de accijns (Stcrt. 2015, 47716) vervalt omdat het zijn belang verloren heeft. De reden om dit artikel met deze ministeriële regeling te laten vervallen is omdat dit artikel III verwijst naar het derde lid van artikel 9 UR Awir, welk lid met deze ministeriële regeling vervalt.

Artikel III (inwerkingtredingsbepaling)
Dit artikel regelt de inwerkingtreding.

Artikel IV (citeertitel)

Met opmerkingen [] Dit leest alsof de omstandigheid die eerst niet is aangemerkt als bijzonder, dat nu toch wordt. Dat is echter niet het geval. De aanvullende omstandigheden worden aangemerkt als bijzonder.

Met opmerkingen [] Zo lees ik dat niet.

Met opmerkingen [] Dit is onduidelijk. Wat wordt bedoeld? Ook hier lijkt er verwarring te ontstaan over of specifieke omstandigheden bijzonder zijn, danwel het geval als geheel bijzonder is.

Met opmerkingen [] Ik bedoel hiermee een aanvullende omstandigheid die aanleiding geeft tot een hardheidstegemoetkoming te bieden. Dit kan een omstandigheid zijn die is opgenomen in de lijst met omstandigheden niet op zichzelf niet zijn aan te merken als een bijzondere omstandigheid, maar het kan ook een andere aanvullende omstandigheid zijn, aangezien genoemde lijst niet-limitatief is.

Dit artikel regelt dat deze ministeriële regeling kan worden aangehaald als Verzamelregeling inkomensafhankelijke regelingen 2020.

De Staatssecretaris van Financiën,

Alexandra C. van Huffelen